

عنوان مقاله:

رهایی از آموزش مبتنی بر مونولوگ

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مدیران آموزش و پژوهش (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمدرضا نیستانی - عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش چیزی جز برقراری ارتباط بین مربی و دانش آموز برای پرورش قوای شناختی، عاطفی، اجتماعی و معنوی نیست. با وجود این، در محیط های آموزشی بین دانش آموز و مربی فاصله ای ایجاد شده است. آموزش مونولوگ محور در مراکز آموزش، معلم را بر اریکه ای از قدرت نشانده است که گمان می برد تمام هستی و گستره دانش در اختیار اوست و این دانش آموز است که باید با احترام به مربی نزدیک شود و همواره فاصله خود را با وی رعایت کند. آموزش و پرورش مبتنی بر مونولوگ، فاقد یک رابطه انسانی و شناختی لازم است و در آن حضور دانش آموز به عنوان یک وجود مستقل پذیرفته و تایید نمی شود. برای رهایی از چنین آموزشی، راهبردهای یاددهی - یادگیری در کلاس درس لازم است به سوی آموزش مبتنی بر دیالوگ سوق داده شود. در آموزش مبتنی بر دیالوگ مربی تنها به عنوان یک مشارکت کننده فعال شناخته می شود و هیچ گونه سلسله مراتبی بین مربی و دانش آموزان وجود ندارد. فرایند یادگیری دیالوژیکی مبتنی بر یک رابطه آزاد است و مشارکت کنندگان به نیکویی به سخنان یکدیگر گوش فرامی دهند. هیچ کس دیدگاه خود را بر دیگری تحمیل نمی کند و مشارکت کنندگان از پیش داوری نسبت به یکدیگر پرهیز می کنند. در این مقاله نخست به اختصار به معنا و مفهوم مونولوگ اشاره می شود. آنگاه به بررسی و تجزیه و تحلیل ویژگی های آموزش مبتنی بر مونولوگ پرداخته می شود. سپس با تبیین و تفهیم آموزش مبتنی بر دیالوگ، راهکار برون رفت از آموزش مبتنی بر مونولوگ مورد نقد و ارزیابی قرار می گیرد. در نهایت شیوه های کاربردی آموزش مبتنی بر دیالوگ در کلاس درس به تفصیل شرح داده می شود

کلمات کلیدی:

: آموزش مبتنی بر مونولوگ، آموزش مبتنی بر دیالوگ، کاربردی آموزش مبتنی بر دیالوگ در کلاس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/101131>

